

ROMÂNIA

TRIBUNALUL BIHOR

SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Dosar nr. *247* / 2008

SENTINȚA NR.531 /CA/2009

Ședința publică din data de 25 iunie 2009

Completul compus din:

PREȘEDINTE: [Nume]

GREFIER: [Nume]

Pe rol fiind soluționarea acțiunii în contencios administrativ
introdusă de reclamanta [Nume], în
contradictoriu cu pârâta ANAF - DIRECȚIA GENERALĂ A
FINANȚELOR PUBLICE BIHOR, având ca obiect anulare ac

Constată că prin acțiunile conexe înregistrate la această instanță reclamanta a solicitat, în contradictoriu cu pârâta ANAF -DGFP Bihor, ca prin sentința ce se va pronunța să se dispună anularea Deciziei nr. 747/03.10.2003, prin care a fost soluționată contestația împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 473/03.10.2003 și a Deciziei nr. 747/03.10.2003, prin care a fost soluționată contestația împotriva Deciziei de impunere nr. 747/03.10.2003 și a Raportului de inspecție fiscală nr. 473/03.10.2003.

În motivarea acțiunii, reclamanta arată că, prin actele administrative fiscale atacate, organele de control ale pârâtei au reținut în mod greșit

faptul că reclamanta s-a considerat scutită de plata TVA-ului conform Legii nr.571/2003, fără ca să îndeplinească condițiile pentru a beneficia de scutirea de TVA. Totodată, reclamanta mai arată că a prestat servicii doar în favoarea membrilor, în baza contractelor încheiate, care au legătură cu activitatea asociației, îndeplinind astfel condițiile prevăzute art.141 al.1 din L.571/2003.

În drept, a invocat disp. Legii nr.571/2003 și ale Legii nr.554/2004.

Pârâta, prin întâmpinarea de la dosar, a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată, arătând că reclamanta s-a considerat scutită de TVA conform art.141 lit.i și k din C.fiscal, fără a îndeplini condițiile pentru a putea beneficia de scutirea TVA-ului. Astfel, pârâta arată că reclamanta putea să beneficieze de scutirea TVA-ului fără drept de deducere pentru serviciile prestate membrilor săi, în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizații stabilite conform statutului. Totodată, pârâta mai arată că, contravaloarea serviciilor economice prestate de către reclamantă membrilor săi, pe bază de contracte economice de prestări de servicii individuale, a fost cu mult mai mare decât contravaloarea cotizației încasate și nu au avut nici o legătură cu aceasta (adică o prestare în interes colectiv), fapt care rezultă din conținutul contractelor în care se vorbește de preț/hectar de pădure administrat în regim silvic. Întrucât activitatea prestată de reclamantă a fost o activitate economică pe bază de contracte de prestări de servicii, asociația funcționând ca și un ocol silvic organizat în baza Legii silvice, facturile emise trebuiau să conțină TVA, astfel încât organele de inspecție fiscală au stabilit în mod corect în sarcina reclamantei TVA-ul suplimentar de plată în sumă de 1.14 lei și majorări de întârziere în sumă de 1.14 lei.

În drept, a invocat disp. Legii nr.571/2003.

Din coroborarea întregului material probator aflat la dosarul cauzei, instanța reține în fapt următoarele:

Obiectul dedus judecății îl reprezintă stabilirea faptului dacă reclamanta este îndreptățită la scutirea de plata TVA-ului pentru operațiunile de prestări de servicii și livrări de bunuri furnizate în baza contractelor care au fost supuse controlului de către inspectorii fiscali și care au stat la baza emiterii actelor administrativ-fiscale atacate.

Astfel, prin Dispoziția privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. 1000/2003, Raportul de inspecție fiscală nr. 1000/2003, precum și prin decizia de impunere nr. 1000/2003, s-a stabilit în sarcina reclamantei un debit suplimentar la TVA de plată în sumă de 1.14 lei, la care s-au calculat accesorii constând în majorări de întârziere în cuantum de 1.14 lei și penalități de întârziere în cuantum

de 581 lei. Pentru a stabili aceste obligații fiscale, organele de inspecție fiscală au reținut că reclamanta a încheiat contracte de prestări de servicii silvice cu membrii asociației, cărora le-a prestat servicii de administrare a unor suprafețe de pădure aparținând membrilor asociației, iar pentru serviciile prestate a emis facturi fiscale fără TVA. Considerând că pentru a beneficia de scutirea de TVA fără drept de deducere, serviciile prestate membrilor asociației trebuiau să fie prestate în schimbul unei cotizații fixe conform statutului, în lipsa plății acestei cotizații, organele de inspecție fiscală au constatat neîndeplinirea condiției de scutire de plată la TVA.

Conform disp.art.141 lit.k din Legea nr.571/2003, sunt scutite de taxa operatiunile de interes general privind „prestarile de servicii si/sau livrarile de bunuri furnizate membrilor în interesul lor colectiv, în schimbul unei cotizatii fixate conform statutului, de organizatii fara scop patrimonial care au obiective de natura politica, sindicala, religioasa, patriotica, filozofica, filantropica, patronala, profesionala sau civica, precum si obiective de reprezentare a intereselor membrilor lor, în conditiile în care aceasta scutire nu provoacă distorsiuni de concurenta”

Din contractele de prestări servicii silvice, aflate la dosar, rezultă că reclamanta – organizație fără scop patrimonial - s-a obligat să presteze servicii silvice în interesul colectiv al membrilor asociației, care au legătură cu activitatea asociației, respectiv activitatea silvică.

Sușinerile pârâtei, conform cărora nu este îndeplinită condiția plății cotizației fixate conform statutului, nu pot fi reținute, întrucât din înscrisurile de la dosar rezultă că membrii asociației au achitat această cotizație. De altfel, însăși pârâta, prin întâmpinare, recunoaște achitarea ulterioară a cotizației în discuție, invocând, de această dată, neechivalarea între contravaloarea serviciilor prestate și quantumul indemnizației achitate. Ori, din examinarea textului de lege arătat mai sus, instanța reține că legiuitorul nu a impus obligativitatea echivalării acestor contraprestații în mod absolut, pentru a se putea reține scutirea de la plata TVA-ului, condiționându-se doar efectuarea prestațiilor în schimbul cotizației, fără ca între cele două contraprestații să existe o echivalare absolută.

De asemenea, nici sușinerile pârâtei, conform cărora activitățile prestate în baza contractelor în discuție nu au legătură cu activitatea asociației, nu pot fi reținute, întrucât reclamanta, conform statutului, are ca obiect de activitate prestarea de servicii silvice, astfel încât stipularea unui preț pentru serviciile de pază a pădurii se încadrează perfect în specificul activității reclamantei.

Văzând că activitățile prestate de reclamantă în baza contractelor în discuție sunt scutite de la plata TVA-ului conform art.141 lit.k din Legea nr.571/2003, astfel încât stabilirea obligațiilor fiscale de plată suplimentară

a TVA-ului prin actele administrativ-fiscale atacate este nelegală, instanța urmează să constate că acțiunea acesteia este întemeiată și, pe cale de consecință, o va admite ca atare.

Urmează să se constate că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunile conexe formulate de reclamanta ASOCIAȚIA
"PROTECȚIA MEDIULUI", cu sediul în comuna Aușeu, sat Groși nr.196,
jud.Bihor, în contradictoriu cu pârâta ANAF - DIRECȚIA GENERALĂ A
FINANȚELOR PUBLICE BIHOR, cu sediul în Oradea, str.D.Cantemir
nr.2B, jud. Bihor și, în consecință:

- dispune anularea Deciziei nr.7720/03.10.2008, prin care a fost
soluționată contestația împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de
organele de inspecție fiscală nr. 73474/03.10.2008 și a Deciziei
nr.7720/03.10.2008, prin care a fost soluționată contestația împotriva Deciziei
de impunere nr.7720/03.10.2008 și a Raportului de inspecție fiscală
nr.7620/03.10.2008

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 25.06.2009.

PREȘEDINTE,

GREFIER

Red.Bochiș D., jud.
Dact. BF în 03.07.2009.
4 ex.

pt.conf. 2 com.cu

- DGFP Bihor

Azi, _____ 2009.

